

Суб'єкт права на конституційну скаргу – Якіменко Володимир Петрович – звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням визнати такими, що не відповідають статтям 3, 8, 9, 19, 21, 22, 24, частинам першій, другій статті 55, статті 64, пункту 8 частини другої статті 129 Конституції України (є неконституційними), приписи пунктів 2, 3 частини першої статті 389, статті 394 Цивільного процесуального кодексу України від 18 березня 2004 року № 1618–IV (далі – ЦПК України, Кодекс).

Автор клопотання стверджує, що приписи пунктів 2, 3 частини першої статті 389, статті 394 ЦПК України обмежують його конституційне право на судовий захист в частині гарантій на касаційний перегляд судових рішень, у тому числі ухвал апеляційного суду, ухвалених за вирішенням заяви про поновлення процесуального строку на подання доказів та про постановлення додаткового рішення судом апеляційної інстанції. Крім того, Якіменко В. П. вважає, що оспорювані приписи ЦПК України є дискримінаційними, оскільки встановлюють перелік ухвал, які за видом процесуального документу та способом його оскарження не підлягають касаційному оскарженню, що порушує конституційне право на рівний доступ до правосуддя, яке забезпечується не лише відкриттям провадження у справі, але і судовими процедурами. Також він стверджує, що приписи статті 394 цього Кодексу є несумісними з принципом верховенства права, оскільки дозволяють Верховному Суду за наявності підстав для відкриття касаційного провадження відмовляти у такому відкритті, що спричиняє правову невизначеність.